

30. וַיִּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם.

וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁכְתָּהּ הֵם.

31. וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם.

וַיִּרְאוּ הָעָם אֶת־יְיָ וַיֹּאמִינוּ בַּיְיָ וּבַמֶּלֶכָּה עֲבָדוֹ.

Exodus 15

1. אֲזַ יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ.

וַיֹּאמְרוּ לְאִמְרָה:

אֲשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָאָה גָאָה, סוֹס וָרֶכֶב רָמָה בַּיָּם

2. עָזִי – וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי – לִישׁוּעָה.

זֶה אֱלֹהֵי – וְאֹנֹהוּ, אֱלֹהֵי אָבִי – וְאַרְמָמְנָהוּ.

3. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה, יְיָ – שְׁמוֹ.

4. מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וְחִילוֹ – יְרָה בַיָּם, וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁיו – טָבְעוּ בַיָּם-סוּף,

5. תַּהֲמַת – יִכְסִימוּ; יִרְדּוּ בַּמְּצוֹלֹת – כְּמוֹ אֲבָן.

6. יְמִינֶךָ יְיָ – נֶאֱדָרִי בַּכַּח! יְמִינֶךָ יְיָ – תִּרְעֵץ אוֹיְבִי!

7. וּבִרְבַּ גְּאוּנֶךָ – תַּהֲרִס קִמְיֶךָ, תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ – יֹאכְלֵמוּ כֶּקֶשׁ.

8. וּבְרוּחַ אַפִּיךָ – נַעֲרֻמוּ מֵיָם, נִצְבּוּ כְּמוֹ נֵד נִזְלִים, קָפְאוּ תַּהֲמַת בָּלֶב-יָם.

9. אָמַר אוֹיְבִי:

אֲרֹדְךָ! אֲשִׁיג! אֲחַלֵּק שְׁלָל! תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי! אֲרִיק חֲרָבִי! תֹּוֹרִישְׁמוּ יָדִי!

10. נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ... כֶּסֶם יָם, צָלְלוּ – כַּעֲפֹרֶת בְּמֵיִם אֲדִירִים.

11. מִי כִמְכָה בְּאֵלִים יְיָ מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ! נוֹרָא תַּהֲלֵת עָשָׂה פֶּלֶא!

12. נִטִּית יְמִינֶךָ – תִּבְלַעְמוּ אֲרָץ,

13. נִחִית בַּחֲסָדְךָ – עַם-זוֹ גָּאֵלָת, נִהֲלֵת בַּעֲזָךָ... – אֵל נוֹה קִדְשְׁךָ.

14. שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן: חֵיל אֲחִז יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים,

15. אֲזַ – נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם, אֵילֵי מוֹאָב – יֹאחֲזֵמוּ רָעַד, נִמְגּוּ כָל יֹשְׁבֵי כְנָעַן.

16. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפָחַד, בְּגִדֵּל זָרוּעַךָ – יִדְמוּ כְּאֲבָן.

עַד-יַעֲבֹר עִמָּךָ יְיָ, עַד-יַעֲבֹר עַם-זוֹ קִנִּית.

17. תִּבְאָמוּ, וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נַחֲלֹתְךָ:

מִכּוֹן לִשְׁבַתְךָ פְּעֻלָּת יְיָ, מִקֹּדֶשׁ אֲדָנִי – כּוֹנֵנוּ יָדִיךָ.

18. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

ערבית

וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם
מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה.
וְאָמְרוּ כָלֶם: "מִי כַמְכָה בָּאֵלֶם יְיָ מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה כָּלֶא."
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה
זֶה אֵלֵינוּ, עָנוּ, וְאָמְרוּ: "יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד"

Tosefta Sotah 6:1

Litany,

דרש ר"ע בשעה שעלו ישראל מן הים בקשו לומר שירה
שרתה עליהן רוח הקודש ואמרו שירה
כיצד אמרו שירה כגדול [שמקרא] את ההלל בבית הכנסת [ועונין] אחריו על כל ענין
משה אמר (שמות ט"ו:ב') אשירה לה' [וישראל אמרו] אשירה לה'
משה אמר עזי וזמרת יה' [וישראל אמרו] אשירה לה'
משה אמר ה' איש מלחמה וגו' [וישראל] אמרו אשירה לה'

Repetitively

ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי אומר כקטן שקורא את ההלל בבית [הסופר]
ועונין אחריו על כל דבר ודבר
משה אמר אשירה לה' וישראל אמרו אשירה לה'
משה אמר עזי וזמרת יה' וישראל אמרו עזי וזמרת יה'
משה אמר ה' איש מלחמה וגו'

Responsorial

ר' נחמיה אומר [כבני אדם שקורין] שמע בבית הכנסת שנאמר אז ישיר משה וגו'
שאין ת"ל לאמר [ולמה נאמר]
מלמד שהיה משה פותח בדבר [תחלה] וישראל עונין אחריו וגומרין עמו
משה אמר אז ישיר וישראל אמרו אשירה לה' כי גאה גאה [וגו']
משה אמר עזי וזמרת יה' וישראל אמרו זה אלי ואנוהו
משה אמר ה' איש מלחמה וישראל אמרו ה' שמו